

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Guldbryllup.

Kontrollør J. A. Arge og Hustru fejrer i Dag deres Guldbryllup.

70 ár.

Johannes Nicolajsen, havnafúti í Havn, fyllti ígjár 70 ár.

Konsert.

»Havnar sang- og musikkfelag« heldur konsert í Sjótleikarhúsinum komandi sunnudag, 11. í hs. Programmið býður uppá: kórsang, einróðarsong og tvíróðarsong. Hitt stóra »harmoniorkestri« spælir tónleikir úr »Per Gynte« og »Kallin frá Bagdad«. Hetta eigir at fara at verða eitt hugnaligt kvöld.

Havnar býráð.

Býráðsfundur verður friggjardagin komandi kl. 8. s. p.

Vegamálið.

Eftir hvat ið frættist, so eru ikki øll so væl noyð við koyrvegirnar, soleiðis sum teir verða lagdir, ultan at teir ráðandi leggja lag í tey almennu ynskir. »Dimma« sigur frá Nólasingum, sum ikki eru væl við at hava fingið slíkan veg, sum her er lagdur, (eftir tí krøngluta avmynding í blaðnum). Skoytast kann uppá, at tað ikki bert eru Nólasingar sum eru illa við, tí sama óskilið er her í Norðagøtu. Her er tað sóknarstýrið, sum spælir *Ludvig hin XIV*; fólk ið fyri teimum er einstýðandi og einki.

Fyri nokrum árum síðani ynsktu Norðagøtumenn at fáa ein veg úr koyrvegnum: Gøtu—Fuglafjörð og fjønum bygðina. Biðið varð um at fáa hann í eina beina kós, so at hann eisini kundi nýtast við byggingarfyrimáli, og sjálvsagt verða til prýði fyri bygðina. So var ikki, »Folket spaa'r, men Forstanderskabet raa'r«. Í staðin fyri at fáa eftir ynski, fær fólk ið nakað annað. Vegur skal leggjast bæði skjótt og brátt, men so krókatur, sum tað við tí besta kynstri kann fáast í lag. (Ørvisi hevði verið vorið, um Bismarck sáli hevði livað í Norðagøtu). Hetta veldir, at vegurin verður fyrri tað fyrsta nógv dýrari og fyrri tað annað so nógv, nógv ljótari, (hann snýr sær ikki fjøgunum ein vakran viðaskýgg). Um nakar, aftaná at hesin vegur er komin, vil byggja neyst, má hann reisa tey úti á sjónum.

Fyri at fáa sín vilja framdan, so hava hesir allmáttugi Amtið undir liðuni. Spyr ein teir ráðandi um grundirnar, so er svarið, at teir eru valdir av fólkinum, og má fólk ið finna seg í, at gjørt verður soleiðis, sum amt-

maðurin heldur vera »fornuftigere«.

Ájá, »singen maa have Aand, undtagen vi og vore Venner«; vit eru býttir. At teir eru klókir, verður hesin vegur eitt syndar-

ligt dómi um. Men so tápuligir eru vit ikki kortini, at vit til fullnar vita at mega betala gildið. »Der er Galskab nok, men — System er der ikke«.

Str.

Lýsingar

Nylig hjemkommet.

Spisestel fra 18 Kr. til 100 Kr., fine Porcelæns Kaffestel fra 20 Kr., Vandstel fra 6 Kr., Mel- og Krydderi-Tender fra 6 Kr. 50 Øre pr. Sæt. Sukkorstel og Smørskåle fra 95 Øre. Porcelæns Mælkekaner fra 1 Kr. 35 Øre. Kopper, Porcelæns og Fajance fra 35 Øre, dybe og flade Tallerkener fra 35 Øre, Porcelæns og Fajance-Skåle — Spilkummer — Lerfæde — Lerkander — Glasvarer, pressede og : : : stebne m. m. m. : :
Alt til uhørt billige Priser.
J. M. Mouritsen,
Tlf. 41. : : : Tlf. 41.

TIL CANADA

MULIGHEDERNES LAND

EKSPRESROUTE TIL AMERIKA (via England).

Verdens hurtigste og største Dampere. Uovertrufne Bekvemmeligheder og Behandling. Kun 5 a 6 Dages Rejse over Atlanterhavet. Rejsehaandbog, Oplysninger om Canada etc. erholdes hos

Jens av Reyni, Thorshavn.

eller

Generalagent C. Mogensen, Nyhavn 1, København K.

CUNARD LINIEN
WHITE STAR LINIEN

Alle bør bruge:

„Rita“ Sæbespaaner.
Skrubbifon „R. A.“
„Tjaldur Sæben.“
„OKKARA“ Toiletsæber.

De bedste. De færeske. De drøjesto.

Havnar Arbeidsmannafelag

heldur ársaðalfund í avhaldshúsinum leygarkvöldið 10. decbr. kl. 7^{1/2} præcis við slíkari

Dagsskrá:

1. Formaðurin greiður frá felagsstarvinum.
2. Nevndarval.
3. Frágreiðing frá húsanevndini.
4. Val av húsanevnd.
5. Uppskot til lógbroytna.
6. Ymist.

Nevndin.

(Captain) G. Kristjánsson.

Hafnarstræti 17.

Reykjavik.

P. O. Box 772.

Telegramadresse: Shipping.

Skibsmægler — Befragtningsagent — Køb og Salg af Skibe — Spedition.

Paatager sig at expedere færøske Fiskeskibe, sælge Fisk, skaffe Salt og Agn etc. til billigste Priser.
Lager af Byens bedste og billigste Bunkerkul.

Koncert.

Søndagen d. 11. December Kl. 7. Em. afholder „Havnar sang- og musikkfelag“ Koncert i Sjótleikarhúsinum.
Billetter a 1,50 faas i H. N. Jacobsens Boghandel fr aFredag Middag.

BRUG SUNLIGHT
.KUN. VIM. LUX. RINSO

Lýsing.

Valstyrið í Tórshavn ger kunnagt, at lótingsval skal verða í Tórshavnar valdomi mánadagin 23. januar 1928 í Tingstovuni í Tórshavn.

Stemma verður í tíðini frá kl. 10 fyrra part til kl. 1 seinna part og tinaest frá kl. 6 seinna part til kl. 8 seinna part, og verður nú ikki givið uppát, so leingi veljarar enn koma at stemma. Í valdominum verða hesi pláss roknaðu at vera meira enn 2 km burtur frá valstaðnum (Tingstovuni), nevniliga: Norðadalur, Hvítanes, Hoyvík, Sanatoríið, húsið hjá J. Nolsøe og Argir.

Fyri valstyrið

Jens Pauli Andreasen.

Føroya skipara- og navigatørfelag og Røde-Kors

afholder Kursus for Skipper og Navigatorer i Sundhed og Sygepleje. Kursuset afholdes i Thorshavn fra 12. til 17. Decbr. inclusive. Der undervises to Timer daglig. Pris pr. Deltager 10 Kr. Indmeldelse snarest til

Niels Nielsen,
Formand.

Givið út av socialdemokratisum felegum.
Blaðstýrari: M. S. Viðstein.
Prentsmíðja »Føroya Social-Demokrat«, Tórshavn.

Juletræer.

Med »Tjaldur« ny Forsyning Juletræer. Billige Priser.

Trond Hansen.
Telefon 102 & 146.

Lejlighed til Leje.

Trykkeriet anviser.

Reparationer

af polstrede Møbler udføres. Chaiselonger, Divaner og Madrasser leveres.

Allt hentes og bringes i Byen.

Hans P. Poulsen,
Tlf. 238. Vardagato. Tlf. 238.

Kontrolkomiteén

for »Føroya Social-Demokrat« afholder Møde paa Bladets Kontor Onsdag d. 2. ds. Kl. 7 præcis.

„Okkara“ Toiletsæber mildeste og behageligste.

Jólatrøðini

til N. A. Eidesgaard eru komin. Máltr. 203.

Innsendar greinir mega vera okkum í hendil seinast friggjardag kl. 10 f. p.

GALGERNE.

D i man overbragte Manasse Nyheden liggende paa sin Seng i Værelset indenfor Butiken, fik han et Krampanfald, og Rabbien troede, han skulde besejme. — Men Krøblingen skød hans Haand til Side og tog sig med en Kraftanstrengelse sammen.

— I Morgen? spurgte han. Du er sikker paa, at det er i Morgen?
— Ganske sikker, svarede Rabbien. Ti at dem fik deres Dom i Eftermiddag, og nu er de i Færd med at rejse Galgerne. Raphael var den første, som blev dømt.

Manasse havde rejst sig paa Albuerne og betragtede dem alle — den lille Flok af kloge Jøder, som virkede for Israels Sag i hin feberhede russiske By.

— De er der ingen Tid at spilde, sagde han. Faa mig pakklædt og hent en Slæde.
— Du vil til Guvernøren? spurgte Rabbien.

— Nej, vist ikke. Jeg skal til den gamle. Men hvorfor spørger du? Er der Tid til Snak, naar det Reh, som skal snøres om min Søns Hals, allerede er fættet?

Medens de pakkede ham ind, bebrejdede han dem med haarde Ord deres Langsomhed. Hans gamle Kone og Mirjam, Datteren, hjalp dem i Tavshed, mens Taarerne strømmede ned over deres Kinder. Saa bar de ham, et hjælpeløs Bundt af Skind og Klædningsstykker, ud paa Slæden, og Levi, Rubens Søn, greb Tommerne, medens de andre blev staaende paa Fortøvet i en stille og røgsig Gruppe.

Der laa Mord i Luften, for de trange Smug, som Slæden maatte passere, var ved Nattetid lige saa farlige at færdes i som en Slagmark. Men man naaede dog lykkeligt ud af Jødekvarteret, kørte tværs over de brede Boulevarder og satte Kursen lige mod det Hus, som var Færdens

Maal. Unge Levi, som havde hørt Tale om Huset, betragtede det forbavset og ikke uden Skuffelse, da Slæden standsede udenfor Døren. Huset laa i en Gade, hvor der mest boede Smugkommander, og Facaden — med Skodder for alle Vinduer — gjorde et alt andet end imponerende Indtryk.

Levi bankede paa Døren, Manasse gjorde Tegnet til den unge Jøde, som lukkede op, og de to bar den lamme Mand gennem en mørk Gang til et pragtfuldt udstyret og tæppebelagt Værelse. Et Øjeblik efter blev et Forhæng trukket til Side, og de to nyankomne befandt sig overfor det hemmelighedsfulde Væsen, som Levi ofte havde hørt omtale, men aldrig havde set: Ruslands »gamle Mand«, Jødebevægelsens skjulte Kraftkilde.

— Ah, Manasse! sagde han, og Levi lagto, næsten med Forfærdelse, hvordan den ynkkelige Krøbling besvarede hans gennemtrængende Blik med et Øjekast næsten ligesaa døjrvt som hans eget.

— Ja, sagde Manasse, du har hørt om min Søn? Den gamle nikkede.

— Jeg kan ikke se paa, at han bliver hængt, sagde Krøblingen. Det maa du forstaa. Og koster det Penges, saa har jeg Pengene. Men han maa ikke dø.

— Jeg forstaa, svarede den gamle. Jeg har altid vidst, at du for eller siden vilde komme til mig og kræve en Belønning for dine Tjenester. Men Tiden er endnu ikke inde til at slaan noget Slag. Frugten er ikke moden. Du véd det!

— Men min Søns Vogtere? spurgte Manasse. Kan de ikke bestikkes? De eller — Bøddelen?

— Nej, sagde den gamle. Vogterne er Kosakker fra Kaukasus. Og Bøddelen har vi alt bestukket to Gange, men nu hænger de deres Ofre om Morgenens og skærer dem ikke ned for om Aftenen.

Manasse satte en mørk Mine op. — Forbandet! raabte han. Men Guvernøren selv? Kan han købes?

— Ja, svarede den anden, og det

naar som helst. Guvernøren véd, at hans Død er besluttet af Jøderne — hans saavel som hans Herres blandt Landets Magthavere. Derfor har han allerede to Gange været her, ja, her hos mig, for at forhindre om Prisen paa sit Liv. Men jeg har afvist ham. Og heller ikke nu vil jeg afslutte nogen Handel med ham.

— Men hvorfor ikke? skreg Manasse. Min Søns Liv, er det da ingen Pris?

— Jeg skal forklare dig det. Du véd, at vor Politik har lange Maal — at vor Organisation har Tusind Afdelinger og en Million Forbindelser. Ja, du véd det godt. Og nu trækker vi Nettet sammen, Handlingens Time er nær. Regeringens økonomiske Resurser er ved at tørre ud. Men en Overenskomst om Liv og Død, afsluttet i dette Øjeblik med en af Magthaverens Repræsentanter, vilde være os en Klods om Foden; netop nu vilde den bringe hele vort Byggeværk til standse.

(Fortsættes).